

In Memoriam Karl Schot

Zaterdag 28 januari zaten Karl en Aletta nog bij Ina en mij aan de keukentafel. Ze hadden een dubbele woning aan de Annerweg bekeken. Daar zouden ze in de ene helft willen wonen en dochter Esther in de andere woning. Lekker makkelijk. Slaapkamer en badkamer beneden en mantelzorg, uiteraard voor later, naast de deur. En Zuidlaren is een gezellig dorp. Het mag er niet meer van komen.

Afgelopen dinsdag app-te Aletta dat Karl vrijdag was opgenomen in het ziekenhuis met griep, een longontsteking en een te laag zuurstofgehalte in het bloed. Gelukkig ging het inmiddels beter en was het wachten op overplaatsing naar de verpleegafdeling. Dagelijks hield Aletta mij op de hoogte. Het optimistisch beeld veranderde, het herstel van met name de longen bleef uit. Zaterdagochtend kwam het onvoorstelbare bericht dat Karl in de nacht van 11 februari is overleden.

Karl en ik werden in 1995 collega's bij het stafbureau Personeel en Organisatie van de Hanzehogeschool. Bij mr. Karl moest je zijn voor juridische vraagstukken. Altijd kwam hij met een passend antwoord, meestal direct, soms na enig zoeken. Op zijn adviezen kon je vertrouwen.

Al snel ontdekten we dat motorrijden een gemeenschappelijke hobby was. Een uitnodiging om eens mee te rijden met onze club was snel gegeven. Hij was enthousiast en werd lid. Dit enthousiasme van Karl werd snel benut door hem te betrekken in de organisatie van de ritten en kort daarop werd Karl bestuurslid. En ook nu kon je op Karl vertrouwen. Hij had als penningmeester de zaken goed onder controle. Contributies werden op tijd geïnd en wie na een herinnering niet betaalde werd van de ledenlijst geschrapt. Bij de kascontrole werd Karl nooit op een foutje betrapt.

Karl was de eerste (of in elk geval een van de eersten) die met een GPS routes uitzette en voorreed. Hij leidde ons langs weggetjes die we anders zeker niet gereden zouden hebben. Karl was ook de man die het briefjes rondbrengen verving door nieuwsbulletins per mail.

Het kwam tamelijk onverwacht, de mededeling dat hij zich terug wilde trekken uit het bestuur. Vorig jaar verkocht hij zijn motor omdat hij zich erop, na een val met de fiets, niet meer vertrouwde. In augustus hebben we Karl benoemd tot erelid 'voor het leven'. Wat hadden wij graag gezien dat dit nog veel langer duurde.

Wij herinneren ons Karl als een aimabele man. Altijd geïnteresseerd in de ander, betrokken en loyaal. Altijd positief in denken en doen. De foto illustreert hem goed. Glimlach op het gezicht, zonnebril, de beurs onder handbereik en genietend van lekkere dingen. We zijn een (motor)vriend verloren.

11 februari 2018

Bert Brals, voorzitter MC De Meerrieders